

Juniperus communis 'Horstmann'
jałowiec pospolity 'Horstmann'

(c) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Niezwykle malownicza, płacząca odmiana jałowca przypominająca z daleka niski cyprysik nutkajski 'Pendula', ale znacznie mniej wymagająca, odporna na suszę oraz niskie temperatury. Rośliny tworzą oryginalne, szerokie krzewy o przewisających pędach. W wieku 10 lat dorastają do 1,5-2 metrów wysokości oraz podobnej szerokości. Od pędu głównego odchodzą ułożone horyzontalnie pędy boczne. Wyrastające na nich gałązki, a także końce pędów, zwisają, dzięki czemu rośliny przybierają malownicze kształty, przypominające z oddali bajkowe, tajemnicze postacie. Z wiekiem dolne gałęzie elegancko, niemal majestatycznie wznoszą się do góry, dodając krzewom uroku. Igły sztywne, bardzo kłujące, zielone, długości 10-15 milimetrów, ustawione po 3 w okółkach. Kwiaty, wyłącznie męskie, pojawiają się wiosną, dlatego rośliny nie tworzą nasion i są rozmnażane wyłącznie wegetatywnie. Krzew wyjątkowo łatwych w uprawie, o skromnych wymaganiach glebowych. Doskonale rośnie na stanowiskach suchych, słonecznych, glebach ubogich w składniki pokarmowe, kamienistych i suchych. Rośliny znoszą słabe zacinienie, źle rosną jedynie na miejscach zbyt wilgotnych lub podmokłych. Krzew całkowicie mrozoodporny, bez obaw może być sadzony na terenie całego kraju. Tworzy płytki i rozległy system korzeniowy, źle znosi przesadzanie. Młode rośliny można początkowo prowadzić przy paliku, dzięki temu wykształcą pionowy przewodnik, egzemplarze rosnące swobodnie przyjmują zwykle formy bardziej szerokie i nieregularne. Krzew najlepiej prezentuje się sadzony pojedynczo w miejscach wyeksponowanych. Doskonale komponuje się z innymi roślinami iglastymi. Może rosnąć w dużych ogrodach skalnych i na wrzosowiskach.

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Günter Horstmann, 1978 r. Niemcy
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	nieregularny przewisający (płaczący, zwisły)
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny
rodzaj gleby	piaszczysta przeiętna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody skalne ogrody wrzosowiskowe ogrody orientalne soliter (pojedynczo)
strefa	5b

autorzy: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

